



GYERMEKHÍR



Zrínyis bakancsosok turisztikai versenye és tábori találkozója a Börzsönyben

2004. szeptember 25–26.

Épp két hónapja köszöntünk el társainktól, akikkel együtt táboroztunk ezen a nyáron. Ez a hétvége alkalmat nyújtott arra, hogy a nyáron született barátságok erősödjének, felidézhessük a Balassi- és Bocskai-tábor legemlékezetesebb pillanatait.

Helyszínül a Börzsöny szolgált. A gyerekek által szervezett csoportok tagjai vezették a túra egy-egy szakaszát. Büszkéek voltunk valamennyiükre, hiszen eltévedés nélkül, a tervezett időre teljesítettük a távokat. A zebegényi Dőry-kastélytól indultunk, s a folyamatosan emelkedő úton a Remete-barlang felett haladva csodálhattuk meg a Dunakanyart. A Szent Mihály-hegy legmagasabb pontjánál ebédeltünk. Egyetlen darab szemét sem maradt utánunk. Egész úton kerestük a sombokrokat, melyek máskor ilyenájt finom gyümölccsel kínáltak bennünket, de idén egyetlen szemet sem találtunk. Talán a tavaszi fagyok vagy az élelmes turisták voltak ennek okozói. Gyönyörűséges őszi kikerics mezők szegélyezték utunkat. Lila színű virágaik jelezték, hogy visszavonhatatlanul itt az ősz.

A Hegyes-tetőn lévő Julianus barát-kilátóból hosszasan nézelődtünk az őszi színeket magára öltő tájban. Történelmünk jelentős helyszíneire láthattunk rá, hiszen lábunk előtt hevert Dömösön a prépostság maradványa, Visegrádon a Salamon-torony, a királyi vár és a fellegrvár romjai.

Nagymarosra való leereszkedésünket követően utunk szálláshelyünkre vitt. Börzsönyligeten gyorsan elhelyezkedtünk, s máris kezdődött a forgószínpados képzés. A vacsora közös elkészítése és elfogyasztása után a „naposok” pillanatok alatt rendet raktak, közben elkészült az udvaron a táborút is. Fényénél énekeltünk, majd az elhamvadása után játszottunk még egy jót az étkezdeben. Mivel döntetlenre állt a fiúk és a lányok közti esti verseny, ezért az döntött, hogy kinek sikerül hamarabb elaludnia. Ebben is és a reggeli készülődésben is a lányok bizonyultak ügyesebbnek.

Úti csomagjaink elkészültével Királyrétre utaztunk. Innen ismét a gyerekek vették át a vezetést. A kék keresztben haladtunk az Inóci-kőbánya érintésével. Az ösvény két oldalát szederbokrok kísérték, s ez bizony jelentősen lassította haladási tempónkat, mert az érett és ízletes gyümölcsöknek nem lehetett ellenállni.

Többször megálltunk azért is, hogy a gyerekek megismerhessék az erdőben látható növényvilágot. Ez az út rendkívül alkalmas volt arra, hogy megfigyeltessük a magassági növényöveget is.

Magas-Táxa érve hatalmas ebédelés következett. Mivel csoportunkban sok volt a kicsi, ezért örömmel vették birtokba a turistaház melletti játszóteret. Közkívánatra itt számháborúztunk és kidobóztunk is. Sajnos minden jónak egyszer vége lesz. Így nekünk is indulnunk kellett, mivel csoportunk néhány tagjára Budapesttől még 200 kilométeres vonatút várt.

Szépen búcsúzott tőlünk a Börzsöny. Megmutatta értékeit, színeit, hangulatait. Mi pedig befogadtuk mindazt, amit adni kívánt.

Civilíada

Budapest, 2004. szeptember 28–29.

Az Európa Ház által megrendezett Civilíada kiállításon és szakmai fórumon közel háromszáz civilszervezet mutatta be a náluk folyó közhasznú munkát.

A kiállítás értékét mutatja, hogy a megnyitót Hiller István úr tartotta. Kiemelte, hogy az Európai Unió működési területén – így hazánkban is – kiemelten fontos a civilszervezetek munkája, hiszen olyan feladatokat oldanak meg, melyet a kormányok nem képesek megvalósítani. Szólt a kisközösség által nyújtott lehetőségekről, jellemformáló szerepükről.

A két napon ezrek voltak kíváncsiak a Millenáris Parkban megrendezett kiállításra. Így sokan megálltak a mi úttörőcsapatunk munkáját bemutató standnál is, ahol a tárnoki gyerekek által készített pályamunkák, feladatlapok, dokumentációk mellett fotók segítségével adtuk ízelítőt sokszínű tevékenységünkben.

Megemlékezés az aradi vértanúkról

Budapest, 2004. október 2.

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 1849 őszére elbukott. Már csak Klapka György tartotta magát katonáival a komáromi erődben.

Az osztrák császár, Ferenc József az orosz cártól kért és kapott segítséget szabadságharcunk eltiprásához. Csapatunk parancsnokait elfogták, s október 6-án Aradon életükkel fizettek azért, amiben hittek. Ugyanezen a napon végezték ki Budapestten Batthyány Lajost, az első felelős magyar miniszterium miniszterelnökét. Néhány héttel később követte őket a tizennegyedik aradi vértanúként emlegetett Kazinczy Lajos, Kazinczy Ferenc fia.

Úttörőcsapatunk tagjaival évek óta járjuk azokat az emlékhelyeket, melyek nemzetünk történelmének kitüntetett helyszínei. Ezt a munkánkat szakmailag segíti a Kossuth Szövetség. Az általuk meghirdetett túramozgalomban közel tíz éve veszünk részt.

Az aradi vértanúkról idén a budapesti Batthyány-örökmécsesnél emlékeztünk meg. Október 2-án helyeztük el emlékszalaggal ellátott koszorúkat, gyűjtöttuk meg mécseseinket.

Az első koszorút mi helyeztük el, s néhány nap múlva a televízió híradójában örömmel láthattuk, hogy még mindig ott van, ahová tettük.

Az ünnepi megemlékezést követően a gyerekekkel megéneztük a Parlament épületét, az előtte álló Rákóczi- és Kos-

Csapatunk a Magas-Taxa felfedezésére indul

